

tationen, der bliver nødt til at gaa ind paa alle disse Forhold, mere end den ønsker. Men hvorfor er det ikke fuldkomment? Fordi de Forudsætninger, hvorefter man har arbejdet før, og som man haabede skulde være tilstrækkelige til at bære en Tilstand, som man ansaa for god, ikke have slaaget til. Man er da nødt til at tage noget mindre fuldkomment for at undgaa det Allerværste, nemlig det, vi have haft hidtil (Afbrydelse af Bille). Ja, man taler om Garantier og Undersøgelser med Hensyn til Fremtiden, men hvad Bægt og Værd ligger der derpaa? Med Hensyn til de enkelte Positioner blev det bemærket fra forskellige Sider, om vi havde nogen Magt over Spørgsmaalet om Billetterne. Der findes ingen Udtalelse derom i Budgettet. Taxterne staa jo ikke nævnte, uden for saavidt Forestillingsindtægterne ere beregnede; det er det Gæste om dette Spørgsmaal, der ulykkelig er nævnt. Et af de Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) drog frem, var Spørgsmaalet om Ekstraforestillinger. Af dem kan der kun gives to, og de findes nævnte paa Post 3, c. Men overhoved vil dette Spørgsmaal om Taxterne saavel som alle de andre Spørgsmaal, — det skal jeg indrømme, — medføre Uanskeligheder, Bryderier og tvedommelige Forhold; men de ville ogsaa kunne løses overordentlig let; det kommer ganske an paa, hvorledes Theaterbestyrelsen stiller sig overfor Rigsdagen (En Stemme: Rigsdagen?), overfor Folkethinget; thi det er jo givet, at Folkethinget hverken vil chikanere Theaterbestyrelsen eller have nogen Fornøielse af i og for sig at gaa i Detaillerne med Theatrets Bestyrelse. Men dersom man mærker, at Theaterbestyrelsen viser Flothed, Luxus, Odføielse i forskellige Ting, er det naturligt, at Forholdet maatte blive vanskeligere. Anderledes stiller det sig derimod, naar man ser, at Theaterbestyrelsen stiller sig venligt overfor Rigsdagen, er paapasselig overfor sine egne Anliggender og sparsommelig — der er mangfoldige Ting, med Hensyn til hvilke dette kan finde Sted (Bille: Gassen). Ja, nu nævnte det ærede Medlem Gassen. Saa vidt behøver man vel ikke at gaa, at man skulde passe paa, at den skrues ned, men der er ganske vist en Maade at bruge Gas paa, som er uheldig, og det har tidligere været Tilfælde ved mange Institutioner, — jeg vil ikke nævne nogen bestemt, for ikke at mistænkeliggjøre, men man har kunnet komme op et Sted og finde en hel Etage oplyst, uden at der var et Menneſte der. Mødte man saa en Betjent og spurgte ham, hvorfor der var oplyst, fik man til Svar, at det vidste han ikke; men der var ingen Ordre til at strue Gassen ned for Nr. 12, selv om der ikke var et Menneſte. (Rimestad: Hvor var det?). Det siger jeg ikke. Se, saadanne Ting vække jo en Slags Uvillie; men paa den anden Side, naar man ser,

at der er Bestrebelse for at gjøre Alt saa godt som muligt, stiller man sig mere venlig fra Rigsdagens Side. Dette gjaelder baade Theatret, Universitetet og samtlige den Slags Institutioner, som man søger at værne saa meget om, at det bedste Børn ligger deri, at der fra selve Institutionernes Side og fra deres, der ville beskytte dem, vises Lillid og velvillig Smødekomen overfor Folkethingets Betragtningmaade. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) er heller ikke tilfreds med dette Theaterbudget-Forſlag, skjøndt han maa indrømme, at det er det Samme som det, han havde stillet i Fjor; men nu er det andre Forhold og Sider, og derfor har han ikke stillet Forſlaget; det var, siger han, kun stillet som et Tilbud til det andet Thing for at tilveiebringe en Overenskomst, og dette skal jeg ikke betvivle. Jeg vil kun bede det ærede Medlem erindre, at han ikke blot havde stillet det i Fællesudvalget, men ogsaa stemte derfor ved eneste og sidste Behandling i Folkethinget, efterat det havde vist sig, at ingen Overenskomst kunde komme i Stand; men jeg skal indrømme, at det ærede Medlems Betragtning af Forſlaget har foreligget os Alle. I det vi fastholdt Forſlaget til Slutning, har det været vor Betragtning, at det i det andet Thing maatte anses som vort Maglingsforſlag, og vi havde altsaa Ret til at vente, at man skulde have accepteret Forſlaget i det andet Thing og forladt Flertallets Medlemmer i Fællesudvalget. Derfor anser jeg det ogsaa for fuldt berettiget, at man tager det Forſlag, som var stillet i Fjor, tilbage i Aar, fordi fuldstændig andre Forhold foreligge. Smidlertid er Forholdet nu dette, at, — som det ærede Medlem har erkjendt — det Forſlag, som han var med at stemme for i Fjor, nu er saa utilfredsstillende for ham, at han ikke veed, om han vil stemme derfor eller ikke. Det er mig umuligt at komme nærmere ind paa en Debat derom med det ærede Medlem, thi han har ikke udtalt, hvad der da burde gjøres; han har antydnet, at der vist gennem en eller anden Omkring af det Bestaaende kunde være skaffet en endnu bedre Tilstand tilveie end den, der efter Forſlaget er Udsigt til, men saa siger jeg til det ærede Medlem, at jeg høilig beklager, at han ikke har stillet et saadant Forſlag. Hvorfor vil det ærede Medlem undlade det, naar han ser Sligt og tror, at der er Mulighed for noget Bedre? Maaske har han gode Tanker om noget Saadant; hvorfor da ikke bringe dem frem? Dette kan jo ikke hindre ham i at indtage den Stilling, som han vil. Det kan ikke skade, at der kommer paa en Position i Finantsloven et bedre Forſlag, end vi have været i Stand til at stille; det udelukker ikke, at det ærede Medlem kan stemme imod Finantsloven; det kunne vi jo godt Alle gjøre (Afbrydelse). Jeg siger ikke, at vi ville gjøre det, men gjør kun opmærksom paa, at det,